

DE GORILLA IN EUROPA.

Herhaaldelijk is reeds beproefd de Gorilla, die grootste der anthropomorphen aapsoorten, levend naar Europa over te brengen. Doch hoewel reeds zeer dikwijls met goed gevolg jonge Orang-oetans en Chimpansees naar Europa zijn overgezonden, is dit met jonge Gorilla's telkens mislukt. Voor een zestal jaren beproefde dit een te St. Paul de Loanda gevestigd hollandsch koopman. Hij hield een jongen mannelijken Gorilla een tijdlang in gezelschap van een negerjongen, en toen beiden goede vrienden waren geworden, scheepte hij hen in naar Holland. Het dier overleefde de inscheeping echter slechts veertien dagen en stierf plotseling, gelijk ook andere onder dergelijke omstandigheden schijnen gedaan te hebben, niet aan eenige bepaalde kwaal, maar aan een soort van heimwee. Vóór eenige maanden gebeurde hetzelfde met een voor den zoölogischen tuin van Hamburg bestemde Gorilla, maar deze bleef in het leven tot twee dagen vóór de aankomst van het schip ter plaatse zijner bestemming. Het dier werd dadelijk na zijn dood in spiritus gebracht en kan alzoo nog voor anatomisch onderzoek dienen.

Toch schijnt het alsof reeds een paar malen Gorilla's, zonder dat men het wist, werkelijk in Europa hebben geleefd. In 1852 werd in Engeland in eene menagerie een groote, gedresseerde aap gezien, waarvan een daguerreotyp in het bezit is van den heer A. D. Bartlett, superintendent van de zoölogische tuinen in Regent's Park. Hierdoor was het dezen mogelijk daarin een jongen Gorilla te herkennen.

Onlangs is nog een dergelijk geval van onbewuste invoering van

een Gorilla bekend geworden. Twee jaren lang leefde, onder den naam van *Mafota*, in den zoölogischen tuin te Dresden een aap, dien men voor een chimpansee hield. Toen de heer Schöpff, directeur van dien tuin, hem kocht, was hij in zeer slechten toestand. Een groot gedeelte van het haar was uitgevallen, en het dier leed aan een huidziekte. Onder goede zorg is het dier een geheel ander schepsel geworden. Het is verwonderlijk snel gegroeid; het haar vormt thans een dicht kleedsel, en de huidziekte is geheel genezen. Het is in gezelschap zijner oppassers zeer tam, trekt hun de laarzen uit en verricht andere kunststukken, die eene zekere mate van intelligentie vorderen. Een teekenaar, de heer CARL NISLE, bezig zijnde de gedaante en bewegingen van *Mafota* van nabij te bestudeeren, kwam op het denkbeeld dat zij eigenlijk geen chimpansee was. Hare aanmerkelijke grootte, de talrijke zwarte vlekken op het naakte gelaat, dat bij den chimpansee enkel vleeschkleurig is, de zwarte handen, het korte verbindingsvlies tusschen de vingers en de verschillende gelaatsuitdrukking, met een breederen neus, alles leidde hem tot de overtuiging dat *Mafota* een Gorilla is. Hij werd in die overtuiging bevestigd door het zien der opgezette Gorilla's in de museën te Berlin en te Lubeck, en eindelijk ook van den jongen Gorilla, die, gelijk wij boven zeiden, onlangs op spiritus te Hamburg is aangebracht. Ook Prof. R. HARTMANN, prosector aan het Anatomisch museum te Berlijn deelt die overtuiging. En zoo mogen wij met groote waarschijnlijkheid aannemen, dat de Dresdensche chimpansee zich tot een Gorilla ontpopt heeft.